

Werkzaamheden in en voor Roemenië 2019

januari

Het ziekenhuis in Onesti was eind 2018 al gestart met de renovatie om een voormalige operatiekamer om te bouwen tot een grote badkamer voor palliatieve patiënten. We werden middels foto's en berichten op de hoogte gehouden over de vorderingen nadat we er in november nog waren geweest om alles door te nemen en de vorderingen te bekijken.

De werkzaamheden werden uitgevoerd door een team voor het ziekenhuis werkende mannen.

Onze stichting bekostigde alle bouwmaterialen en schafte de volgende producten aan:

Een bad met een lift in het bad, een tillift, een verrijdbare brancard tevens aankleedtafel, toilet en wastafel met benodigheden en anti doorligmatrassen.

Maart

Eenmaal per jaar bezoeken we de universiteits- en conservatoriumstudenten die via onze stichting studeren in verschillende universiteitssteden. In maart bezochten we ze alle 12 en waren uiterst tevreden over hun behaalde resultaten. We doorkruisten het hele land om hen te bezoeken maar lasten een vrije dag in omdat er zoveel kilometers gereden moesten worden.

We bezochten het ziekenhuis en waren uiterst tevreden, alles was heel mooi en netjes afgewerkt. Ze mochten trots zijn op hun verrichtte werkzaamheden.

In Turda bezochten we het verzorgingstehuis voor ouderen. We hadden al een tekening ontvangen van de architect omdat we de eetzaal willen uitbreiden waarvoor we, dankzij een heel grote donatie €75.000 hebben gereserveerd. We werden buitengewoon hartelijk ontvangen door de therapeute Ioana vergezeld door ouderen met bloemen.

We hadden voor Ioana's autistische zoontje een kinderorgel meegebracht en een van de bewoners begon er melodieën op te spelen wat ons op het idee bracht om een keyboard voor hem te kopen. Fijn voor hem maar ook voor de medebewoners om naar muziek te kunnen luisteren.

In het kindertehuis hebben we met alle kinderen geschilderd, allerlei puzzels opgelost en eieren beschilderd voor de aankomende Pasen. De volgende morgen verzorgden we het ontbijt door gekleurde- en chocoladehagel op hun brood te doen en ontbijtkoek erbij. Wat waren ze ineens hongerig. De gekleurde hagel was favoriet.

Omdat we 25 jaar samenwerken met Florin en Viorica, de grondleggers voor het kindertehuis, namen we hen mee uit eten. We bezochten onze vriendin van het eerste uur, Mariana uit Lunga, ook haar zoon in Iasi en Maria in Bistrita.

Op de terugweg kochten we chocola voor alle 114 bewoners in het verzorgingstehuis in Turda en dat leverde zoveel kussen, tranen en dankbaarheid op. Het is geen structurele hulp maar wat maak je hen daar blij mee. Een man had het lege doosje van de chocola van vorig jaar nog bewaard, onder zijn kussen. In Iasi hadden we een winkel gevonden waar ze muziekinstrumenten verkochten en daar kochten we een keyboard voor de muzikale man in Turda en tevens mocht het verzorgingstehuis via onze stichting 20 anti doorligmatrassen kopen en 40 molton onderlakens. Ioana, de fysio- en begeleidingstherapeute vertelde over het conflict dat ze had met de preot, leider van het verzorgingstehuis, waarna ze ontslag nam. Het was voor iedereen een grote teleurstelling maar we hadden begrip voor haar situatie. Onze afspraak met de preot was dat we alleen de eetzaal zouden vergroten als er een bezigheidstherapeute zou komen om de ouderen wat meer vermaak te bezorgen en dat deed Ioana op een geweldige manier. Ze was een zegen voor het tehuis maar het werd niet geaccepteerd dat ze elke dag een uur korter wilde werken om samen

met haar autistische zoontje te kunnen eten. Ze is gescheiden en zorgt alleen voor haar kind in samenwerking met haar moeder. Daarop nam ze ontslag. Ze is een groot gemis in het tehuis omdat ze in een korte tijd alle namen en bijzonderheden van de bewoners kende, ze ondernam zoveel met hen en we zagen zelf hoe ze op handen werd gedragen. Inmiddels is er een andere therapeute in haar plaats gekomen.

Juni

Saskia was in Nederland en we ontmoetten haar om uit het aanbod van nieuwe studenten er enige uit te zoeken die d.m.v. hun behaalde resultaten een beurs ontvangen maar vanwege het inkomen van ouders/verzorgers niet de middelen hebben om een kamer te huren en in hun levensonderhoud te voorzien. Om verschillende redenen vielen er een aantal af maar 5 konden direct doorgaan waarna we een meisje, zonder beurs, toch de gelegenheid gaven om te gaan studeren al is het zonder beurs, die betaalt onze stichting voor haar. Haar leefomstandigheden zijn slecht. Haar buurvrouw heeft dat meisje aangeboden om het schoolgeld voor haar te betalen en dat ze dat in delen mag afbetalen. Dat versterkte ons vertrouwen in het buitengewoon aardige meisje die bezig is om haar afkomst te ontgroeien.

Juli

We gingen voor 4 dagen naar Roemenië. We arriveerden er laat dus we hadden brood van thuis meegenomen want in ons goedkopere hotel serveren ze geen maaltijden. De volgende morgen gingen we naar Onesti waar we tegen de middag arriveerden en de eerste studenten al ontmoetten die we zouden ondersteunen. De overige ontmoetten we de volgende dag. Het zijn alle 6 spontane types. We beloofden dat ze in september een laptop zouden ontvangen en dan moeten ze ook het contract tekenen wat elke student ontvangt met voorwaarden waar ze aan moeten voldoen. Dat ene meisje kreeg te horen dat wij het geld aan haar overmaken zodat ze haar buurvrouw kan afbetalen. Wat was ze er blij mee en ze houdt ons nog steeds op de hoogte over haar studie maar ook haar dankbaarheid. Ze haalt heel goede cijfers. Alle 19 studenten doen het prima. Die dag schepte Ben het zand uit de zandbak bij het sociale centrum omdat het vol zat met mieren en er werd boven op een laag dik plastic nieuw zand erin geschepd. Bij bouwmarkt Dedeman informeerden we welke materialen er voorradig waren voor ons nieuwe plan, het bouwen van een vergroot tuinhuis om dat op het terrein te bouwen bij het sociale centrum waar ruimte genoeg is voor een uitleencentrum voor medische goederen. Saskia gaat het samen met Angela beheren. De bedoeling was om een stenen gebouw te laten plaatsen maar daar kregen we geen toestemming voor. De burgemeester gaf de toestemming wel maar dat is spreken voor zijn beurt, het is niet toegestaan vanwege een probleem met het kadaster. Een houten gebouw was het beste alternatief. We waren maar 1½ dag in Onesti en de volgende morgen moesten we op tijd weer vertrekken om naar Iasi te rijden waar vandaan we terugvlogen naar Eindhoven.

Thuis werd er berekend wat het voordeligst zou zijn, zelf bouwen met de hulp van Herman, Tom, Gerrie en Eline of het laten bouwen door een onderneming. We overlegden met de vrijwilligers en iedereen werkte graag mee, zoals we al verwachtten. Het zou wat goedkoper zijn om zelf te bouwen maar vooral veel degelijker en duurzamer.

Dan begint het berekenen en vergelijken van materialen, het lenen van bouwmaterialen zoals zaagmachine, steigert en andere materialen en de betonnen ondergrond moest gestort worden en

gedroogd zijn voordat we konden starten met de werkzaamheden. Saskia was wederom een fantastische hulp voor ons, ze heeft veel verstand van materialen en ze begrijpt alles wat haar uitgelegd wordt. Ontelbare uren werden gevuld met berekeningen, het maken van afspraken, het vergelijken van materialen en inlichtingen inwinnen maar we verheugden ons al op de samenwerking om de klus met ons zessen te klaren. We besloten om een goedkoop hotel te nemen en zelf te koken voor ons en voor Saskia en Rahela om zo geld uit te sparen en tevens lekkerder te eten dan in de plaatselijke restaurants.

Ook werden alle kringloopwinkels hier in de buurt bezocht om tweedehands rolstoelen, postoele, krukken en medische materialen te kopen voor het te bouwen uitleencentrum.

September

De betonnen plaat had niet de maat die was opgegeven dus moest er lood meegebracht worden vanuit Nederland, dat is in Roemenië niet te koop. Extra kosten, extra werk maar verder is alles perfect verlopen. Samen met 2 pallets met door ons gekocht en gekregen medisch materiaal werd het bij Saskia bezorgd. De samenwerking was als vanouds, de stemming zat er goed in, er waren geen tegenvallers en we hebben geen druppel regen gehad dus de klus was geklaard zonder tegenspoed. Al was er een penibele situatie toen Herman, waarschijnlijk vanwege de warmte, flauw viel waarbij we vreselijk schrokken. Hij was echter heel snel weer bij zijn positieven maar hij had wel een flinke beenwond en verder nog enkele wondjes. Hij is er goed vanaf gekomen maar het maakte wel indruk, het had ook heel anders kunnen aflopen en daar stonden we toch wel vaak bij stil. Hij was maar kort uit de roulatie, werkte al snel weer mee na een dag rust te hebben genomen maar het had wel impact.

De dames konden alle planken 2x van een laklaag voorzien en nadat het gebouw er stond voor de 3de keer. Het was een hele klus maar er werd gezellig gewerkt. Een grote parasol was aangeschaft om niet in de volle zon te hoeven werken, het was dagelijks tussen de 24 en 29 graden en daarna konden ze nog wat hand- en spandiensten verrichten. Saskia hielp soms mee maar haar werkzaamheden moesten ook doorgaan.

De mannen hebben heel hard gewerkt maar het resultaat mag er zijn. De zondag hebben we vrij gehouden en zijn we uit gaan eten maar het zelf koken was smakelijker.

De dames sorteerden allerlei goederen voor Saskia, ze kwam ruimte tekort maar na het kopen en in elkaar zetten van een nieuwe kast was die klus ook weer geklaard.

Met ons allen zijn we naar het ziekenhuis gereden zodat de anderen ook het mooie eindresultaat van de badkamer konden bekijken. Het zag er keurig uit, het personeel was er duidelijk trots op. De studenten kwamen de laptops ophalen, wij verwachtten veel van hen, ze zijn heel serieus. We konden ook met eigen ogen zien dat kinderen huiswerkbegeleiding kregen van Saskia samen met een moeder van een autistisch jongetje. De schooltijden zijn korter dan in Nederland maar de kinderen hebben veel meer huiswerk en niet iedere ouder heeft de mogelijkheid of kan hen daarbij helpen. Angela had gesprekken met probleemjongeren en we bezochten een van de studenten die zwanger is maar haar studie zal afmaken. Ook de preot uit Turda kwam daar om het vervolg te bespreken van de verbouwing omdat wij geen tijd hadden om nog naar Turda te rijden, een rit van minimaal 6 uren.

Er was een probleem in heel Onesti met de watertoevoer. Vanwege kapotte waterbuizen was er een week lang geen water in de stad. Gelukkig had Saskia grote cans met water bij de WC's staan, kochten we, zolang als het voorradig was cans met water in de winkel en toen we helemaal klaar

waren met de klus zijn we naar Iasi gereden, daar was wel water en we hadden nog tijd over om mooie gebouwen te bezichtigen in Iasi voordat we vanaf daar weer naar Nederland vertrokken. Iedereen heeft een goed gevoel over de werkzaamheden en de samenwerking.

Oktober

In mei begonnen de eerste voorbereidingen voor een optreden van de 3 conservatoriumstudenten in België. De sponsor van de studenten had ons 2 jaar geleden gevraagd om van zijn sponsorgeld studenten te ondersteunen. Dat is een heel dankbare taak en vooral ook voor het land want ze hebben er voor getekend dat ze in Roemenië zullen blijven (garanderen kunnen we dat niet) en ze zijn nodig voor de opbouw van het land. Na het benefietconcert in oktober 2017 in het Philips Theater te Eindhoven was er voldoende geld voor de studie van 12 studenten. Inmiddels zijn het er 19. De sponsor geeft elk jaar een concert voor een groot aantal genodigden in zijn huis in België. Deze gasten sponsoren ook voor de studenten maar nu vond hij het leuk als de conservatoriumstudenten een recital zouden geven. Die reageerden heel enthousiast op het mooie voorstel.

Onze taak was het om te zorgen voor de vliegtickets, hotel, de muziek en alles wat erbij kwam kijken. Dat werd een puzzel want 2 van hen werkten in samenwerking met de universiteit 3 maanden in Amerika en zouden kort voor het concert pas terugkeren. Ben kwam met het voorstel om een concert in Wijchen te geven maar ik had bedenkingen: zijn er wel mensen die er belangstelling voor hebben? En wat kost dit allemaal? De sponsor betaalt voor België.

Ik ging overstag omdat hun docenten het ook een heel goede ervaring vonden om ook in het openbaar op te treden. Ze wilden ook heel graag nog naar Wijchen komen om meer ervaring op te doen. We vroegen de jongeren welke klassieke songs ze wilden vertolken in België en voor Wijchen een lichter repertoire. Dat verliep niet vlot. George en Justin werkten lange dagen, schoonmaakwerkzaamheden in een Amerikaans hotel. We hebben respect voor deze jongeren die om verschillende redenen en om de Engelse taal beter te kunnen spreken hun hele vakantie opgeofferd hebben om te werken voor hun toekomst.

In België was een pianiste die hen zou begeleiden en zij moest ook weten welke songs ze ten gehore zouden brengen en toen we ze allemaal hadden en aan de pianiste konden doorgeven wisten we weer niet welke muzieksleutel ze gebruikten. Dat moesten we weer uitzoeken. De vliegtickets werden geboekt, ook de binnenlandse vlucht van Justin want hij woont 620 km vanaf de andere 2. Ze wilden ook graag het concertgebouw bezoeken in Amsterdam en dat kostte veel moeite omdat ze op die dag gesloten waren maar het lukte uiteindelijk om tickets voor een particuliere rondleiding te krijgen.

Bij hotel Hoogeert werden de kamers besproken voor het optreden in Wijchen, De Schakel werd benaderd om daar het concert te geven omdat de akoestiek daar zo goed is en we huurden een bus voor het vervoer. De ruimte in de Schakel konden we alleen huren op voor ons ongunstige dagen maar na wat heen en weer gepraat kon het samenvallen met de repetitieavond van zangkoor Cantena die dan ook meteen voor een publiek konden zingen. We waren blij met hun zang en samenwerking.

Omdat er geen begeleiding in Wijchen voor hen was en zij niet de mogelijkheid hadden om te oefenen omdat ze zo ver van elkaar af verbleven hebben we USB sticks bij Andreea, een van de 3 muzikale studenten in Iasi afgegeven met de begeleidende muziek zodat ze na hun thuiskomst uit Amerika nog konden oefenen. Dat gold niet voor Justin die in het zuiden woont.

Andreea had haar zelfgekozen muziek snel voor elkaar, de andere 2 twijfelden of ze wel de goede songs gekozen hadden maar uiteindelijk moeten ze dat toch zelf beslissen.

In België werden ze afgewisseld door het Brecht Trio. Ook daar konden ze pas oefenen op de morgen voor de aanvang van het concert, ze werden begeleid door een pianiste en dat verliep meteen geweldig. Wat een schat aan ervaring hebben ze daar opgedaan en wat een hartelijke ontvangst.

Voor het optreden in Wijchen was er wel sprake van nervositeit omdat ze nog nooit zonder begeleiding hadden gezongen. We hebben gelukkig muzikale kinderen die een mengpaneel, microfoons en toebehoren regelden, ze namen een vrije dag, oefenden samen met de studenten op de middag voor het optreden, zorgden voor de belichting en dat verliep zo perfect dat de spanning helemaal verdween.

Het zelfvertrouwen kwam terug en er heerste een ontspannen sfeer. Achteraf waren ze heel enthousiast en vonden ze dat alles heel professioneel geregeld was. Wij hadden via Spotify de juiste achtergrondmuziek gevonden, ja, zelfs in de goede muzieksleutel, het concert verliep perfect. Een staand applaus viel hen ten deel en dat vonden ze heel bijzonder. Ook het Cantena koor was een heel mooie afwisseling waar iedereen van genoot.

Na afloop van het concert in Wijchen brachten we hen naar vliegveld Charleroi waar we tegen 1 uur arriveerden en om 7 uur moesten ze daar al weer op het vliegveld zijn. Wij overnachtten er ook om hen de volgende morgen weg te brengen.

Er waren wel problemen op de vliegvelden tijdens de aankomst in Brussel en ook met het vertrek ontstond er weer een probleem met het uitzonderlijk onbeleefde personeel en Justin had zelfs nog een probleem in Roemenië omdat ze zijn terugreis gecanceld hadden, op eigen houtje. Vele telefoontjes later was ook dat probleem opgelost en dan vallen de problemen in het niet omdat het concert zo'n succes was. Ze hebben ervan genoten, we misten hen toen ze vertrokken waren en ze schrijven geregeld. Andreea heeft een andere kamer omdat haar kamergenote suïcidaal was, Justin zit in een jury voor jong talent, George en Andreea hebben samen opgetreden in het cultuurpaleis in Iasi, kortom, het gaat prima met deze kanjers.

December

In september hadden we al contacten gelegd met een organisatie en besproken dat we zouden betalen voor een houtvoorraad voor ouderen die erg tegen de winter opzien vanwege de hoge kosten voor stookhout.

Het is in een nogal achteraf gelegen dorp waar veel jongeren naar het buitenland zijn vertrokken en waar de ouderen een behoorlijke prijs moeten betalen voor stookhout. De wintermaanden zijn zo duur voor hen dat ze soms moeten kiezen tussen medicijnen en stookhout.

Wij hebben betaald voor het hout en een deel van de medicijnen en dat hout wordt door Roemeense vrijwilligers gekloofd, gezaagd en bij de ouderen thuis gebracht.

Om de ruggen van de vrijwilligers te sparen hebben we geschreven dat ze een kloofmachine op onze kosten mogen kopen.

Plannen hebben we altijd, er gaat geen dag voorbij zonder dat we bezig zijn voor de stichting maar het is een voorrecht om dankzij donaties andere mensen te kunnen helpen.